



# LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR  
(Antiga casa I. López Bernagosi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA  
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA  
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

## La tancada del temple del Pilar pel clero de Zaragoza

## L'HEREU D' ESPANYA



La Virgen del Pilar dice:

—Maños, abridme las puertas  
y dejadme en libertad,  
que yo también soy baturra  
y soy anti-clerical.

**N**OTABLE per lo comedit, per lo clar, per lo ben pensat, fou el discurs del Doctor Robert en el Congrés, exposant las doctrinas regionalistas. Podrán ser aquestas doctrinas de una aplicació més ó menos oportuna y necessaria, pero no se las hi podrá negar—tal com el Doctor Robert va tenir la trassa d' exposarlas—son caràcter d' eminentment nacionals, desde 'l moment que ja no fa d' ellas com tants dels nostres regionalistas cridaners y exagerats un' aspiració exclussiva de Catalunya, sino que aspira á que sigan compresas y practicadas per todas las regions d' Espanya conservantse íntegrament la unitat de la nació.

Donchs bé: á la serenitat y al aplom del leader regionalista ¿cóm va respondre 'n Sagasta?

¿Acás ab arguments y rahons, ab datos y fets positius? ¿Fugin de aquí! No 'n traurá may de aqueixa mena de such sustancions, per més que se l' expremi, 'l cervell aixarabit del vell Sagasta. Pero ni menos necessita munyirse'.

Mentres conservi en bon estat el saquet de las malicias y tinga á la seva devoció als alabarders de la majoria per ell mateix elevats á la dignitat de pares de la patria, no necessita encaparrarse estudiant: ab quatre gansadas ne té prou pera contestarho tot, sortint de apuros.

Tal es lo que va fer ab el Doctor Robert.

Lo més hermós de aquella serena exposició de principis, feta pel digne diputat per Barcelona fou, sens dupte, son sentit verament espanyol que venia á ofegar tota diferencia, antipatia ó rivalitat entre las distintas regions de la nació.

Un govern sensat s' hauria felicitat de aquest sentit armónich, conciliador y patriòtic del diputat barceloní, y á coneixer una mica la situació verdadera de las agrupacions regionalistas catalanas, hauria donat mostrars de intenció política, fent notar las discrepancias entre las aspiracions mesuradas del Doctor Robert y las desaforadas que revelan á cada instant la casi totalitat dels regionalistas barcelonins, tan propensos á sortirse de fogó. Per aquest punt flach, un govern una mica espavilat podria desvirtuar l' efecte del discurs del Doctor Robert.

—Quan tots els regionalistas catalans—podia dirli—donguin el crit de ¡Visca Espanyal y demostrin ab els seus actes que aquest crit els surt del fondo del cor, llavors tornarem á parlar y veurém lo que pot ferse en pró de las sevas aspiracions.

Pero lluny de respondre aixís ¿qué va fer en Sagasta? Lo que no faria cap governant que possehis una sola espurna de sensatés y de bon sentit. Arremetre contra Cata-





**La Perdiu** que va sortir a saludarls el Sr. Font de Rubinat ex-arcalde de aquella població.  
 Que 'm dispensi **La Perdiu**: el Sr. Font de Rubinat no va anar a la estació a saludar als diputats regionalistas, sino a demanals'hi notícies del seu gran amic **El Capitan Verdades**.  
 Desde que l'ex-arcalde de Reus y l'diputat per Gandesa van banquetejar junts, el Sr. Font de Rubinat no sossega, pensant en l'hora felis en que podran tornar a sucra en el mateix plat.

Un telegrama de San Sebastian ens ha trasmés la següent notícia qual importancia no 's pot desconèixer:

«El ministro de Estado hizo saber a la reina que hubo ayer procesiones del Jubileo en varias provincias, sin incidentes.»

Vaigi aixó per quan han de anunciarli vice-versas com el de Zaragoza.

Perque aixó ben mirat es sotmetre al régimen al ídem de las duxtas escocesas: una de freda y una de calenta.

Y la veritat es que 'l gubern sagastí, vaji com vaji 'l Jubileo, sempre va bé per ell.

Si hi ha pinyas com a Zaragoza se'n alegra com a lliberal.

Si transcorra pacíficament com en altres poblacions, se'n regositja com a monárquich.

Per aquests barras no hi ha millor partit que 'l partit que sab treure partit de tot.

Al acabarse 'l debat regionalista, en Romero Robledo va estrenyar la ma als quatre diputats barcelonins.

Una pregunta, Srs. diputats: Avants de tornarse'n a Barcelona, ja se la van rentar?

Gran aflicció va tenir el Papa, segons diuen, a conseqüència dels disturbis promoguts a Zaragoza ab motiu del Jubileo.

El Papa Lleó, infalible  
 está vist que ignorará  
 que qui sembra vents a dojo  
 sol recullir tempestats.

Segons en Sagasta, ab l'actual régimen Barcelona y Catalunya s'han fet prósperas y ricas. Y al fer aquesta manifestació 'l senyor del tupé, la claque va aplaudir.

Lo que havia de dir es que totas las provincias, ab penas y traballs, se sostenen bé ó malament a pesar del actual régimen y ab la forsa dels regiments.

Ara s' matarán burros per menjar.

Al últim a Espanya tindrem vianda assegurada per molt temps.

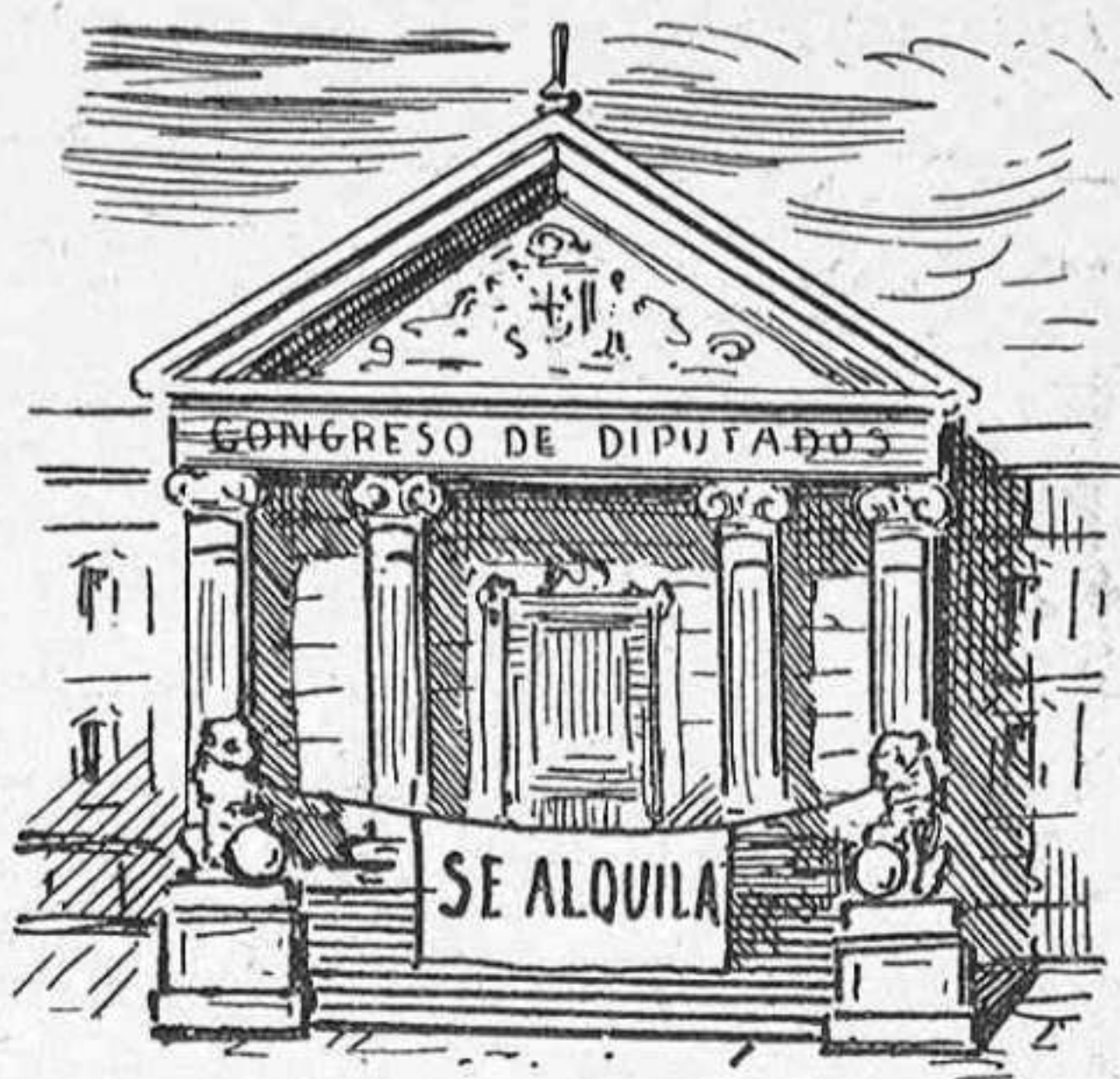
Sino que 'l país se despoblará.



La muller d' un diputat  
 va dirn'ho certa vegada:  
 —Animis, que jo no soch  
 com ell, que vol sé inviolable.

Que a la Xina hi haji xinos,  
 no crech que ningú ho extranyi;  
 lo extrany es que, sense serho,  
 com a xinos aquí 'ns tractin.

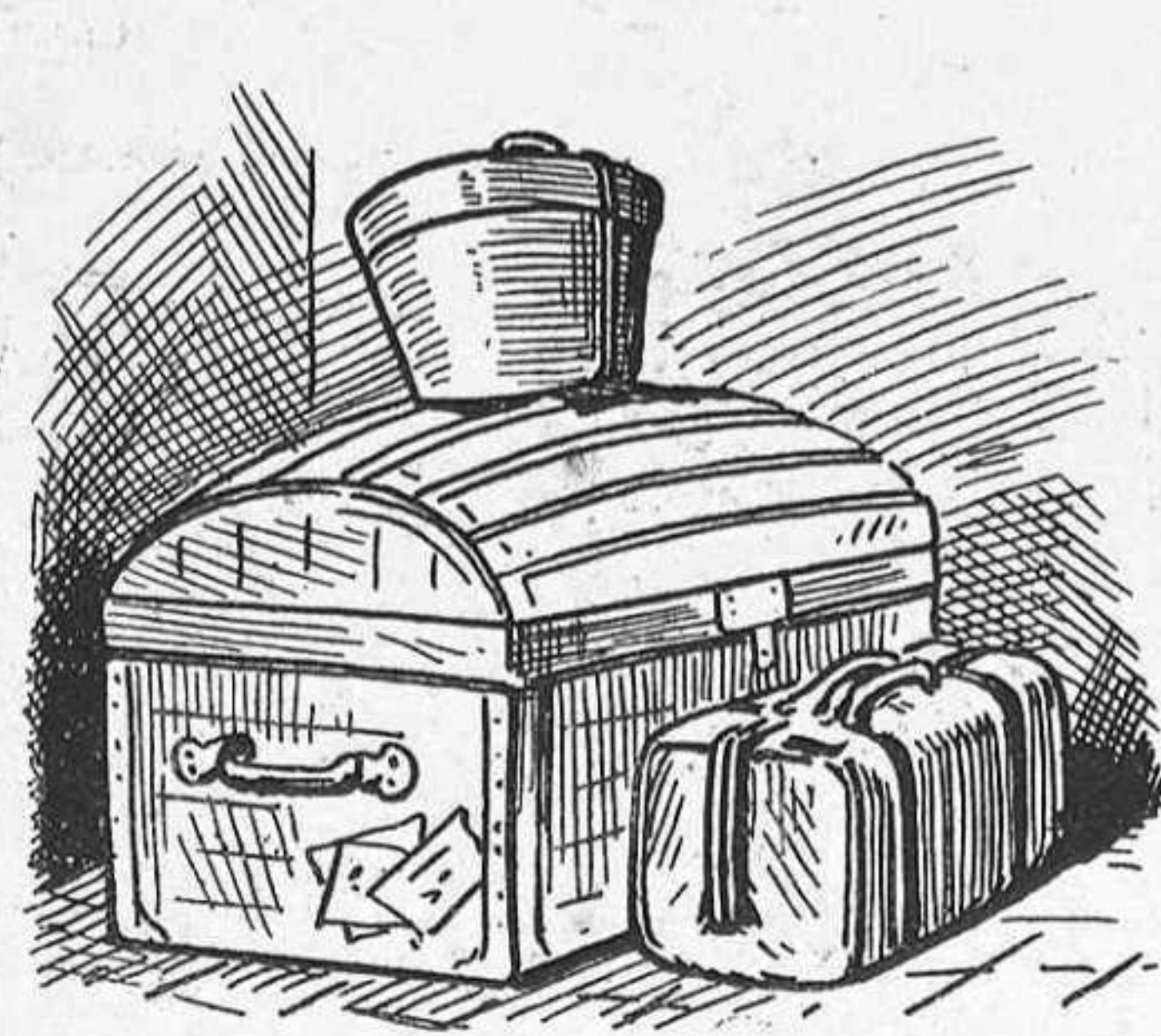
Va aná un any ab carreters,  
 y res, ni una picardía:



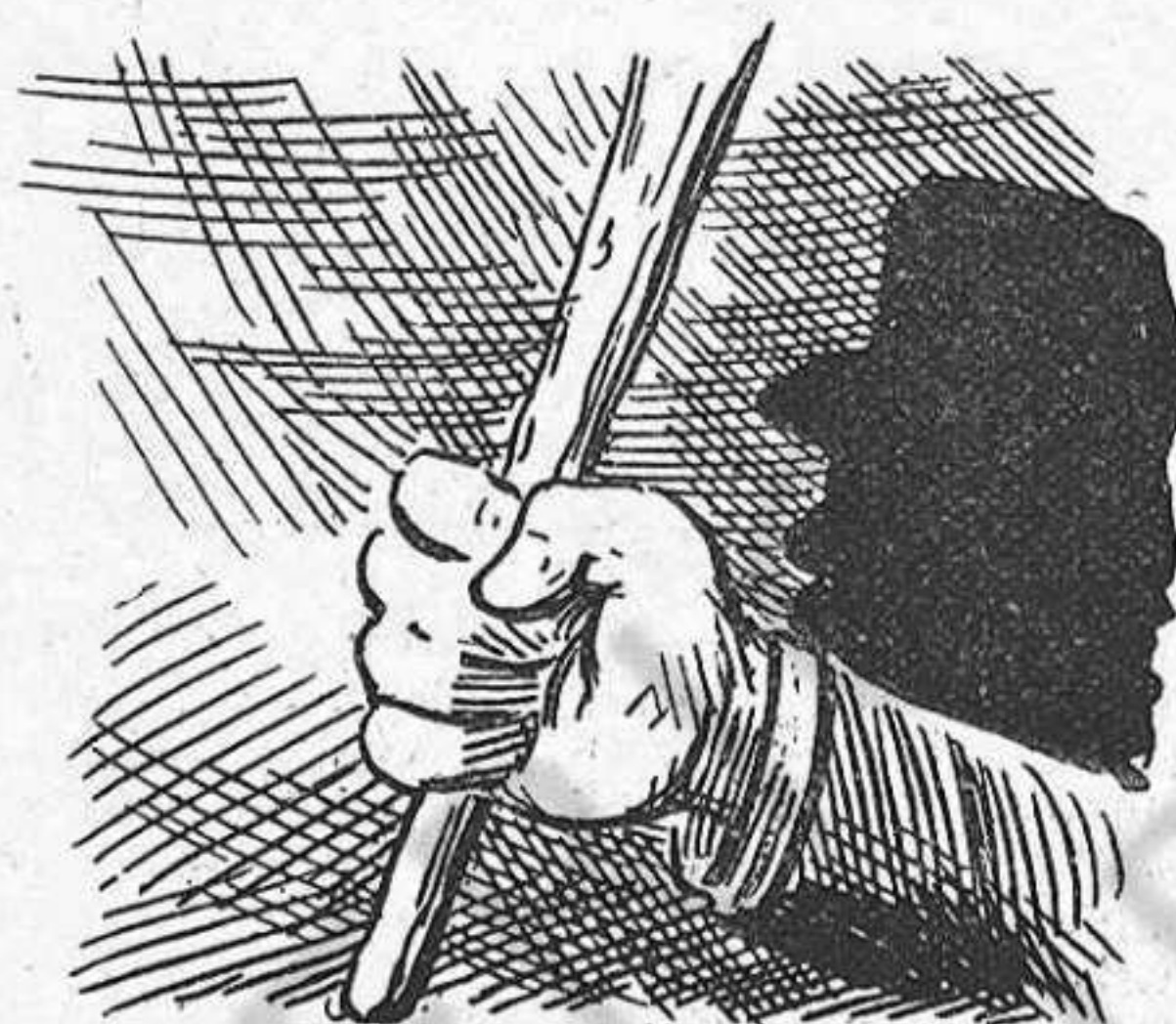
Acabada la temporada parlamentaria,



y estudiand els problemas pendents.



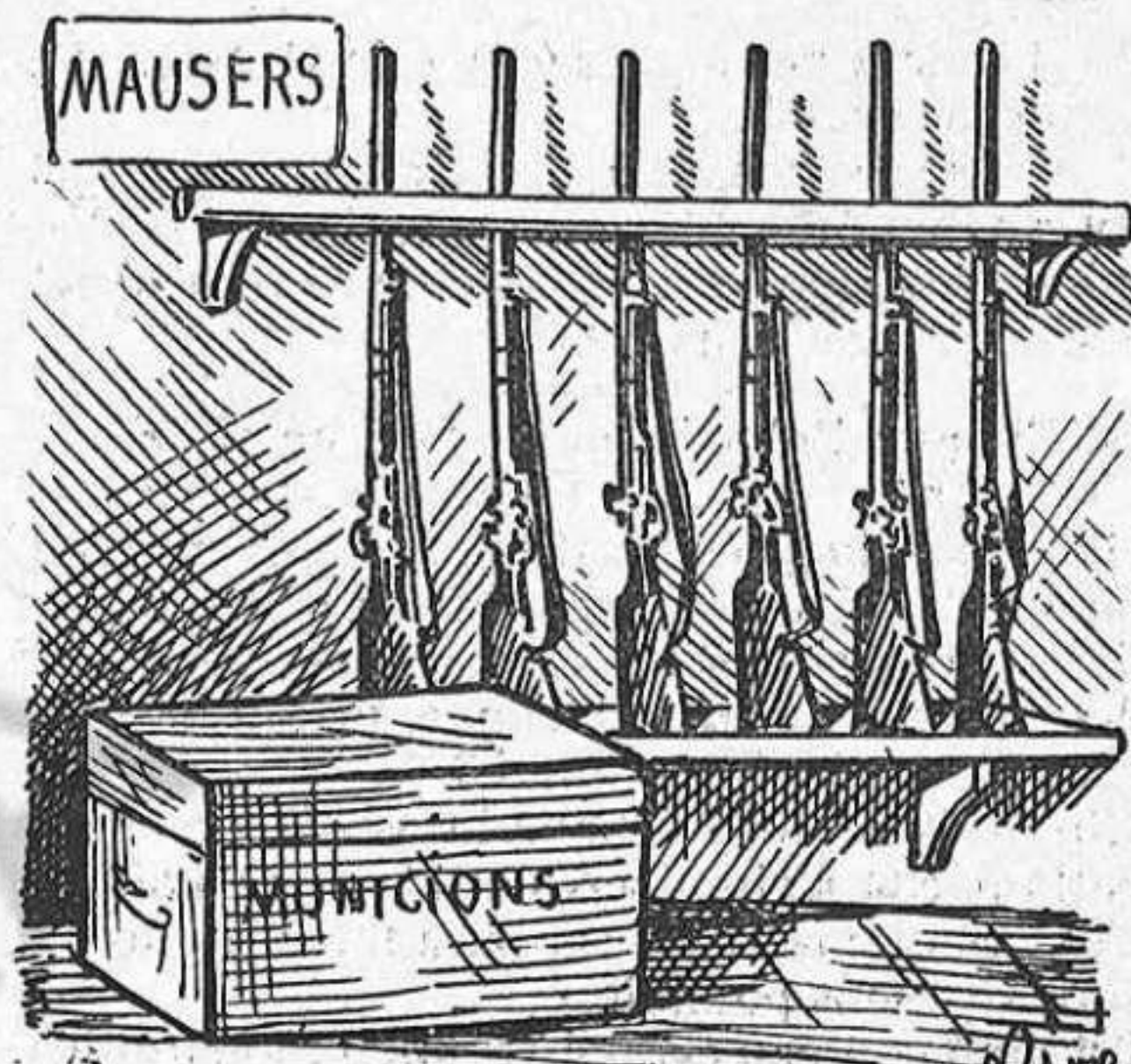
els ministros se disposan a treballar de fort y de ferm,



S' espera que 'l país viurá tranquil y sossegat com sempre.



visitant els primers centros de producció



Y en tot cas, aquí hi ha aquests calmants, d'efecte segur.

va aná una senmana ab freres,  
 y... ¡Áve María puríssima!

Jo las brissas las comparo  
 als discursos de 'n Moret:  
 sembla qui sab lo que diuen,  
 y total no diuen res.

Quan a la mar vella veig  
 tants homes sense camisa,  
 penso:—Així haurém d' anar tots  
 si las cosas no varian.

Sa esposa no dú sabatas,  
 son fillet té 'l xarrampió,  
 y ell ara se'n nava als toros...  
 ¡D' aixó 'n dich un espanyoll!

L. WAT.

**SOLUCIONS**

À L' INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Te-o-do-ro.
- 2.ª MUDANSA.—Dimas—Damas.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La Barricada.
- 4.ª ROMBO.—

B  
 C E P  
 B E N E T  
 P E S  
 T

5.ª GEROGLÍFICH.—Una senyora sola.

Han endevinat totas ó part de las solucions del número anterior els caballers: Un ganxet, Rabioleta, Córcholis, Quatre viudos y un casat y Esto como se llama.



**XARADA**

Per negar te 'l vici en Brú,  
 de dir *hu*:  
 nota musical me dona  
 la *segona*;  
 adjectiu possessiu es,  
 aquest *tres*.  
 Perque no cavilis mes,  
 vaig a dirte ab claretat  
 que no hi ha cap diputat  
 que no gastí *hu-dugas-tres*.

J. MORET DE GRACIA

TRENCA-CLOSCAS

E. ARLET

MONCADA

Ab aquestas llettras degudament combinadas formar lo nom de una aplaudida actriu catalana.

JOSEPH GORINA ROCA

**ANAGRAMA**

Tot xicoteta ben simpática  
 jo conech, pero en els banys  
 tota total la vaig veure  
 y está més prima que un clau.

J. CRISTIÀ LLOMBART

GEROGLÍFICH

I I I I

LA

María

UN ASSISTENT ASSISTIT



Caballers: T. de Reus, Alberto, A. Ribas Ll., Agustí Munistrol, Esbarriacrias, Pau Peu Pou y Diumenge a la tarde: Per aixó, per alló y per lo de més enllà, lo que 'ns envian no 'ns serveix.

Caballers: J. Carreras Calzada, Un reventa tronas, J. Cristià Llombart, Un assistent assistit, Un tenorio de sota a cant Manyé, J. Moret de Gracia, Eduardito (fil d' or): Barba, noys.

Caballers: J. M. C., Sebastià S. C., J. T. S., B. Ramentol, M. M., Aguilera, J. G. R., P. P. J. y J. P. y F.: Rebut y gracias.—Manso n.º 1.: Al cel siga. Donchs qui estigui bé que no 's mogui.—Manel Benet: No 'ns acaba d' anar prou bé.—Joan Ventosa: Son algo defectuosos.—X. Z. B.: Aixó ab vinyetas de 'n Gual, no aniria del tot mal.—J. Pagés Cubinyá: Rebut tot lo qu' envia. Tantas mercés; y li agraïrem que 'ns envihi alguna altra fotografia.—A. Deu: Dispensi, pero no 'ns va ser possible enviá 'l propi com desitjava. De lo altre, tan amichs com antes.—P. Jel C.: Dels dos n' hi ha un de bastant dolent. Fixis ab els consonants y ab l'acentuació dels endecasíllabs. L' altre, potser s' aprofiti, retocat.—Juan Gubia: La intenció es de primera, l'execució es de segona y els resultats serfan de tercera.—Un subscriptor: La lletra nova pels Segadors no 'ns acomoda per més que reconeixem que val molt més que l' autèntica.—Lluís Campanyá: Probablement el sonet.—L. N.: ¿Histiu, aixís, ab h? Home, no n' hi ha per tant!—Un ganxet: ¡D' aixó 'n diuen cantars a Reus? Donchs sápigua que 'ns agradan més els de San Martí de Provensals.—Ruy de Gork: Recomanat. (Trobo qu' entremit) podia parlar de la Electra y dels jubileus.)—P. R.: Es bastant mansoya. Enriç d' Gurá: Diu que no la pot *holvidar*? Ho sentim, pero no podem hplorar.—Un K... D... T.: No, senyor, no.—N. G. G.: Aquestas *intimas* no deurían de sortir de la parella d' enamorats. Trascendent al públich perden tota la gracia.—J. Staramsa: Es de primera calitat. (Noy, t felicito.)—J. G. F.: Un dels dos es excessivament vermell.—Armando Santés: No 'ns convé; es massa *posada*. Si té 'l gust d' enviar altra cosa, veurém y gracias.—J. Moret de Gracia: Ademés de la xarada una cantarella. Enriç D. Mimó: Es de lo més extravagant qu' hem tingut el gust de llegir.—Ramon renóm: Reconeguda l' autenticitat de las sevas cantarelles se publicarán.—P. D. Vilafranca: No 's va publicar, per considerar que no tenia prou interés de carácter general.

Próximamente aparecerá

EL  
**PROLETARIADO MILITANTE**  
 POR  
**ANSELMO LORENZO**

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8.  
 Tinta Ch. Lorilleuz y C.ª

**Els verdaders hereus d' Espanya y la seva familia**



Aquestos hereus d' Espanya,  
 ab l' ajuda dels parents,

malgastant y fent disbauxas,  
 tiran l' herencia al burdell.